

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KOMISIONERI PER MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI

Nr. 1409/1 prot.

Tiranë, më 28. 10. 2024

V E N D I M

Nr. 272, datë 28. 10. 2024

Bazuar në nenin 32/1/a dhe nenin 33 të ligjit 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi shqyrtoi ankesën nr. 204 Regj., datë 11.10.2024, të Xh. H., kundër Bashkisë Fier, me pretendimin për diskriminim, për shkak të moshës.

Në përfundim të shqyrtimit të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues.

Bazuar në ankesën e paraqitur pranë Komisionerit, pala ankuese thekson ndër të tjera se: “...Kam që në fillim të verës një problematikë me komshiun tim P. H., i cili ka vendosur një kavaletë bari të thatë në afërsi të banesës sime.

Vendosja e një kavalete të tillë në afërsi të banesës përben rrezik të mundshëm zjarri aq më tepër në muajt e verës që lamë pas me temperatura të larta.

Për këtë problem (duke mos e zgjidhur dot me marrëveshje me gjitonin) i jam drejtuar fillimisht policisë duke shkuar atje dhe verbalisht më kanë thënë që nuk është në kompetencën e policisë kjo problematikë. Më vonë i jam drejtuar kryeplakut të fshatit dhe më pas me shkresë Njesisë Administrative Frakull, e cila ngriti një grup pune i cili ka bërë verifikimin e situatës në vend, duke tentuar të ndërmjetësoj me P. H. por nuk u mor asnjë masë për zhvendosjen e ballave të barit; ndaj ju drejtua me shkresë Bashkisë Fier për zgjidhjen e situatës.

Nga ana ime është tentuar disa herë dhe bërë ankesë pranë Bashkisë Fier, por ja ku jemi në tetor dhe ende nuk është marrë asnjë masë.

Nuk e di përse kjo zvarritje dhe mospërfillje për diçka që rrezikon banesën dhe jetën e familjarëve. Ky është një diskriminim i hapur për personin tim të cilën nuk e vërtetoj dot se ku i ka rrënjët, veç faktit se jam pensionist në moshë dhe nuk kam fuqi fizike dhe financiare t'i vi pas zvarritjeve duke qenë se nga ana ime janë ezauruar të gjitha hapat administrative.

Përse duhet të hy unë në konflikt duke qenë se P. H. nuk e ka dashamirësinë ta zgjidhim mes nesh. Ku është pushteti vendor i cili gjatë fushatës na quan miq dhe të afërt por tani nuk të presin për një problem kaq të thjeshtë. Po kërkoj vetëm që Bashkia të bëjë atë që takon.

Dal garant që P. H. e ka nip Kryetarin e Dhomës së Avokatisë Fier, E. H. dhe kjo mund të jetë dhe një arsye tjetër që situata nuk merr zgjidhje, pasi dihet si funksionojnë gjerat në Shqipëri. Unë nuk e kam atë status shoqëror dhe përse duhet ta kem nëse gjërat do të funksionin pa “miqësira”.

Në përfundim, ankuesi kërkon nga Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi, të konstatojë diskriminimin për shkak të moshës nga ana e Bashkisë Fier, si dhe të nxisë Bashkinë Fier për të marrë masat për zgjidhjen e problematikës së sipërcituar.

II. Procedura e ndjekur nga Komisioneri për shqyrtimin e ankesës.

Nga shqyrtimi paraprak i ankesës dhe bazuar në nenin 33, pika 4, germa “ç” të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, ku parashikohet se: “4. Ankesa nuk pranohet nëse: ç) është haptazi e pabazuar ose nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim;”, Komisioneri vlerëson se ankesa nuk duhet të pranohet pasi është e papajtueshme me dispozitat e këtij ligji, bazuar në arsyetimin vijues:

Pala ankuese pretendon se është diskriminuar nga ana e Bashkisë Fier, pasi kjo e fundit me mosveprimet e saj nuk i ka dhënë zgjidhje problematikës së ankuesit, sa i përket zhvendosjes së një kavalete me barë të vendosur nga komshiu, në afërsi të banesës së tij. Ankuesi pretendon se shkak i diskriminimit është mosha, por nga parashtrimet e ankesës vërehet se ka evidentuar edhe lidhjet familjare të komshiut të tij, me Kryetarin e Dhomës së Avokatisë Fier. Pra, arsyeja për trajtimin e padrejtë dhe të pafavorshëm të cilit ai pretendon se i është nënshtruar, në rastin konkret mosveprimi i Bashkisë Fier për t’i dhënë zgjidhje problematikës së ngritur prej tij, ka si shkak faktin që ankuesi është pensionist dhe për shkak të faktit që komshiu i tij ka lidhje familjare me Kryetarin e Dhomës së Avokatisë Fier.

Parimi i barazisë para ligjit dhe i mosdiskriminimit, sanksionohet nga Kushtetuta në nenin 18, si një parim i përgjithshëm që përshkon të gjitha të drejtat dhe liritë themelore të njeriut, prandaj ai duhet të gjejë shprehjen e tij në të gjithë legjislacionin shqiptar si dhe të zbatohet nga të gjithë, si nga institucionet edhe nga individët. Gjykata Kushtetuese në disa vendime të saj ka interpretuar nenin 18 të Kushtetutës, si dhe ka theksuar se parimi i barazisë synon që të gjithë të jenë të barabartë në ligj dhe përpara ligjit, jo vetëm në të drejtat themelore të parashikuara në Kushtetutë por edhe në të drejtat e parashikuara nga ligjet e tjera në fuqi. Gjykata është shprehur se : “Barazia në ligj dhe para ligjit nuk do të thotë që të ketë zgjidhje të njëllëjta për individë ose kategori personash që janë në kushte objektivisht të ndryshme. Barazia përpara ligjit dhe në ligj presupozon barazinë e individëve që janë në kushte të barabarta”, si dhe “ Vetëm në raste përjashtimore dhe për shkaqe të arsyeshme dhe objektive mund të përligjet trajtimi i ndryshëm i kategorive të

caktuara që përfitojnë nga kjo e drejtë” (shih vendimet nr. 39, datë 16.10.2007, nr. 4 datë 12.02.2010, nr. 34, datë 20.12.2015, të Gjykatës Kushtetuese)

Neni 14 i Konventës Evropiane për Drejtat e Njeriut (KEDNJ), ndalon diskriminimin në gëzimin e të drejtave dhe lirive të përcaktuara në të, ndërkohë që Protokolli 12-të i KEDNJ-së, i cili është ratifikuar nga Shqipëria, ndalon diskriminimin në lidhje me “gëzimin e çdo të drejte të parashtruar nga ligji” dhe kështu ofron mbrojtje më të madhe se sa neni 14, i cili lidhet vetëm me të drejtat e garantuara nga KEDNJ-ja. Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ), në mënyrë të vazhdueshme ka interpretuar se “diskriminimi” do të thotë që të trajtosh ndryshe pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, persona të cilët ndodhen në situata të ngjashme dhe diferenca në trajtim, nuk bazohet në ndonjë justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, domethënë, se trajtimi i diferencuar nuk ndjek një qëllim legjitim dhe nuk ekziston një marrëdhënie e arsyeshme të proporcionalitetit ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të realizohet. Sipas GJEDNJ, e drejta për të mos u diskriminuar e garantuar nga KEDNJ, gjithashtu cenohet kur pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm shtetet dështojnë që të trajtojnë ndryshe personat situata e të cilëve objektivisht e ndryshme.

Ligji Nr. 10 221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, i ndryshuar, rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me një listë të hapur shkaqesh, duke parashikuar në mënyrë të drejtpërdrejtë mbrojtjen nga diskriminimi për shkakun e racës, të pretenduar nga ankuesi, duke sanksionuar në nenin 1, të tij se: “Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër.”

Bazuar në nenin 3, pika 1, të Ligjit nr. 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, diskriminimi përcaktohet si : “*çdo dallim, përjashtim, kufizim apo preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim apo pasojë pengesën apo bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe me ligjet në fuqi.*”

Sipas ligjit, diskriminimi mund të shfaqet në disa forma, ndër të cilat, në formën e “*Diskriminimit i drejtpërdrejtë*”, e cila është ajo formë diskriminimi që ndodh kur një person ose grup personash trajtohen në mënyrë më pak të favorshme sesa një person tjetër, ose një grup tjetër personash në një situatë të njëjtë a të ngjashme, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji (neni 3/2) ose në formën e “*Diskriminimit të tërthortë*” e cila është ajo formë diskriminimi që ndodh kur një dispozitë, kriter ose praktikë, e paanshme në dukje, do ta vinte një person ose grup personash në kushte më pak të favorshme për shkaqet e parashtruara në nenin 1 të këtij ligji në

raport me një tjetër person ose grup personash, kur ajo dispozitë, kriter a praktikë nuk justifikohet objektivisht nga një synim i ligjshëm, ose kur mjetet e arritjes së këtij synimi ose nuk janë të përshtatshme, ose nuk janë të domosdoshme dhe në përpjesëtim të drejtë me gjendjen që e ka shkaktuar atë (neni 3/7). Ndërkohë, sipas nenit 6, të ligjit, trajtimi i ndryshëm është i përligjur dhe ndalimi i diskriminimit i përshkruar nga ky ligj nuk zbatohet në raste kur ka një qëllim objektivisht të justifikueshëm dhe të përligjur në bazë të Kushtetutës, të marrëveshjeve apo akteve ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë dhe legjislacioni në fuqi.

Në thelb të diskriminimit, është trajtimi i diferencuar dhe më pak i favorshëm, i shfaqur qoftë në formën e *dallimit*, *kufizimit*, *përrjashtimit* ose *preferencës* dhe që ka për bazë një nga shkaqet e mbrojtura nga ligji. Pra, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim më pak i favorshëm gëzon mbrojtje nga ligji. Mbrojtja nga diskriminimi sipas ligjit garantohet vetëm për ato diferenca në trajtim apo trajtime më pak të favorshme që kanë për bazë një nga shkaqet e mbrojtura. Në mungesë të një shkakut të mbrojtur, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim i pafavorshëm konsiderohet diskriminim sipas ligjit. Gjithashtu, jo çdo diferencë në trajtim është diskriminim, por vetëm ato që nuk kanë një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm. Pra, nëse për diferencën në trajtim konstatohet se ka një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, atëherë trajtimi ndryshe është i përligjur dhe nuk është i ndaluar nga ligji.

Në lidhje me pretendimin për diskriminim për shkak të moshës dhe çdo shkak tjetër, Komisioneri vlerëson se, vetëm fakti që një person citon si shkak diskriminimi moshën apo lidhjet familjare të personit me të cilin kërkon të krahasohet, nuk mjafton për të ngritur një pretendim për diskriminim. Personi i cili pretendon se është diskriminuar për shkak të moshës, por jo vetëm, duhet të parashtojë fakte nga të cilat mund të prezumohet se ka një diferencë në trajtim dhe se kjo diferencë në trajtim pretendohet se ka si bazë shkakun apo shkaqet e mbrojtura, që në çështjen objekt shqyrtimi janë mosha dhe lidhjet familjare të komshiut të tij.

Pala ankuese nuk parashtron fakte apo rrethana nga të cilat të mund të prezumohet se mosveprimet e Bashkisë Fier, bazohen apo kanë si shkaqe, moshën dhe lidhjet familjare të komshiut të tij.

Bazuar në përkufizimin që ligji i bën diskriminimit, jo çdo sjellje e kundërshtuar për paligjshmëri apo trajtim të pabarabartë, është një sjellje diskriminuese. Një sjellje diskriminuese në çdo rast është një sjellje e paligjshme, por jo çdo sjellje e paligjshme konsiderohet diskriminuese.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, bazuar në nenin 33, pika 4, germa “ç”, të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, Komisioneri arrin në përfundimin se, ankesa e paraqitur nga pala ankuese Xh. H. kundër Bashkisë Fier, nuk mund të pranohet, pasi nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim dhe për rrjedhojë nuk mund t’i nënshtrohet procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj.

PËR KËTO ARSYE :

Bazuar në nenin 32/1/a , nenin 33, pika 4, germa “ç” të Ligjit nr. 10 221, datë 04.02.2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I :

1. Mospranimin e ankesës Nr. 204 regj., datë 11.10.2024, të paraqitur nga Xh. H. kundër Bashkisë Fier.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni.

KOMISIONERI

Robert GAJDA

(Shkaku: Mosha dhe çdo shkak tjetër)

(Fusha: Të mira dhe shërbime)